ΣΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ 2023…. ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ 2024

Η είσοδος μας στο νέο έτος πρέπει να λειτουργεί σε δύο διαστάσεις: σε εκείνη της μνήμης με προφανή τον αναστοχασμό για λάθη, παραλείψεις και αβελτηρίες και σε εκείνη του πραγματιστικού προγραμματισμού, της ρεαλιστικής στοχοθεσίας.

Αναμιμνησκόμενος τα πεπραγμένα της φυλλορροούσας χρονιάς στέκομαι με προβληματισμό και συγκίνηση σε γεγονότα που έχουν παγκόσμιο αντίκτυπο. Φονικοί σεισμοί, αιματηροί πόλεμοι στην ευρωπαϊκή «χριστιανική» μας γειτονιά, οικονομικές αναταράξεις, νεκρανάσταση ακραίων πολιτικών κινήσεων και κινημάτων, τα οποία οι παλαιότερες γενιές είχαν δυναμικά και συνειδητά εκτοπίσει από το ιστορικό τους γίγνεσθαι.

Στέκομαι επίσης με σεβασμό στη διπλωματία της αλληλεγγύης της πατρίδας μου κατά τους σεισμούς της νοτιοδυτικής Τουρκίας, προσεύχομαι αδιάκοπα για τα θύματα των Τεμπών, συντονίζω τη φωνή μου στο πανελλήνιο αίτημα να μη επαναληφθούν εγκληματικές αστοχίες και επιλογές που μας προκαλούν θρήνο για συνανθρώπους αλλά και για το φυσικό περιβάλλον, το κάλλος και τη ζωτική συνέργεια στην φυσιολογική μας ανάπτυξη του οποίου αποστερούμαστε κάθε χρόνο και περισσότερο. Γιατί αυτό είναι το αποτύπωμα μιας τεράστιας πυρκαγιάς, μιας αδιανόητης σε ένταση πλημμύρας, μιας κερδοσκόπου επιλογής έναντι της αδιαπραγμάτευτης προστασίας των δασών μας.

Πλάι σε αυτές τις εμπειρίες μη αντιπαρέλθουμε ανεπίγνωστα κοινωνικές παθογένειες, καρπούς της παγκοσμιοποιημένης δυτικής κουλτούρας. Περιστατικά καθημερινής εγκληματικότητας, νεανικής παραβατικότητας, απόπειρες μετάλλαξης των ηθών και των πατροπαράδοτων αξιών μας μέσα από έναν άκρατο δικαιωματισμό. Ζούμε μια βίαιη μετακένωση πολιτικών, φιλοσοφικών και πολιτιστικών ρευμάτων, τα οποία είτε αδυνατούμε είτε αδιαφορούμε να αντιμετωπίσουμε με κριτική διάθεση, παρότι εκείνα όπως το νερό δουλεύουν αργά, σταθερά και αποσαθρωτικά στο κοινωνικό εποικοδόμημα. Εντοπίζουμε μια γενικότερη απαιδευσία, μια πρωτοφανή ένδεια υψηλών ιδεών και εκφραστικών μέσων και καθώς η γλώσσα μας φτωχαίνει, φτωχαίνουν και οι ιδέες μας.

Για την θετική μεταβολή όλων αυτών οφείλουμε να συν-εργαστούμε από ανατολής έως δύσεως του ήδη επιτέλλοντος έτους 2024. Με πνεύμα αγάπης προς τα υψηλά ιδεώδη της ελευθερίας, του σεβασμού εαυτών και αλλήλων, με δημιουργική αγωνία για τα νειάτα της πατρίδας και της καθ' ημάς Θράκης. Με διάθεση συντονισμού των προσωπικών μας ταλάντων στο κοινό εργοθέσιο, ώστε να υψωθούμε «λίγο ψηλότερα», για να θυμηθώ τον ποιητή.

Η εποχή μας, όπως κάθε εποχή, καταξιώνεται από ανθρώπους που διακρίνονται από την αίσθηση ευθύνης έναντι των συνανθρώπων τους, που τελικά σημαίνει αίσθηση ευθύνης έναντι της ιστορίας. Ας παραλάβουμε, λοιπόν, από το πλούσιο ταμείο της παράδοσης μας, της εκκλησιοποιήμενης ελληνορθόδοξης πίστης μας, των ιδεών μας, την εφετινή ανυπόγραφη ακόμη ονοματική επιταγή μας. Ας την υπογράψουμε με χρηστές ελπίδες, ώστε να την εξαργυρώσουμε συλλογικά και «επί πολλών» τον καιρό της λήξης της.

Εύχομαι προς όλους μία όντως ευλογημένη και καρποβριθή χρονιά!